

[Lateinische Gedichte]

Gwalther, Rudolf

[Zürich], 1540-1580

Zentralbibliothek Zürich

Shelf Mark: Ms D 152

Persistent Link: <http://dx.doi.org/10.7891/e-manuscripta-26750>

www.e-manuscripta.ch

Die Plattform e-manuscripta.ch ist ein Kooperationsprojekt von Institutionen aus dem schweizerischen Bibliotheks- und Archivbereich und wird finanziell von diesen getragen. Das Spektrum umfasst alle Arten von handschriftlichen Dokumenten vornehmlich aus der Neuzeit.

e-manuscripta.ch is a collaborative project involving various Swiss libraries and archives, who also finance the venture. The range includes all types of handwritten material primarily from the modern period.

e-manuscripta.ch est un projet né de la coopération des différentes bibliothèques et archives suisses qui le soutiennent financièrement. La gamme comprend tous les genres de sources manuscrites principalement de l'ère moderne.

e-manuscripta.ch è un progetto nato dalla collaborazione delle varie biblioteche e archivi della svizzera ed è sostenuta finanziariamente da loro. La gamma comprende tutti i tipi di documenti scritti a mano principalmente di epoca moderna.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

D. 152
196.

Ms D. 152.

1*

RODOLPHI GUALTHERI
TIGVR. POETIATA.

15 40

2*

Poemata quadam Rod. Gualtheri ad D. Hei,
richum Bullingerum de laudibus sanctissi-
mi Heros Huldrychi Zwingli:

Epta Libertatis ligurina raptæ
ad Zwinglium.

Daphnothyrsis Hyllion.

Epicedion in memoria Zwinglij.



D. Henr^o Buttingere patris sue obit.
dissimo Rod. Gualtherus s.

Buttingere mea columnen patriusq^{ue} hucq^{ue}

Quo patria eximio tota parente viget.

Marijana. Linn. Haec tibi Pieridum celebri mittunt ab orebe,

Quia vagis obliquis Lamis in orbe fluit.

Quae patria fuis memoria dūm mente revolus
Commixt sterili parca Thalia miti.

Sunt egdem parva haec, nec tanto indice digna

" Sape tamen parvis gratia magna subest.

Nec poterit, 3 p^{ro}p^{ri}o, vix quicq^{ue} tale videi

Quod verear tanto supposuisse viro.

Certus enim non te non contemnere quicq^{ue}.

" Quod pietate leui q^{uo}d non careuisse vides.

Hor ego confisus operantia caerulea mitto

Dominica si nimis ē, est pia Musa tamē.

Sape ego tentavi (fator) maiora subire,

Sed metu ingenij robora parva mihi.

Defirmit vires cum sit mī prona voluntas.

Ipse ego quod impio nostra Camena fugit.

Iacūm ego metu innenem qui nomina Ponte
ferit dūm 3 tellus ala superba petit.

Sed si forte Deus maioris ministris astu

Innitet, eximios tam resonabo modos.

Tunc ego non verear furibundi p[er]lia Martis
Dirce, vel pugnat, fulmina, tela, facies.

Tunc superem p[ro]ia florentis frabere gesta,
Si foret interceptus Musa secunda meis.

Tunc canerem primos reges q[uo]d matris ostendit
Strinxerunt verbis fluminis focta teni.

tigurum.

Clarissq[ue] magnifici canere fundamina templi,
Quasq[ue] sacrum leges Carolus ante dedit.

Carolus Mag.
ms.

Nec regnum & cultus ansas, nec bella silexem
Insidias p[re]ia qui posuere mea

Cerere tunc posses iusti p[ro]ia focta Rodolphi,
Qui fuit h[ab]et p[ro]pria nobilissimq[ue] denuo.

comes Rodol.
pl[us].

Et leges verbis media per compita ferri
Hostes, quos nobis nox inimica dedit

Mordogni.

Forfitan & canerem n[on] magna p[ro]cta detarent
Maxima qui patet sicut monumenta meis

Dalopogliol.

Tu quoq[ue] (grammata) meis cantabere musis
Zingoli, si d[omi]n[u]s, si mea fata volent.

Zinglius.

Non ego certioram temerari focta iuris,
Quasq[ue] tibi dederit p[er]fida bella manus.

Nam q[uod]cum temp[or]is sunt derantata Cognita
Laudibus hanc tantis suffixe illa quint.

Non tamen oblitus fuero si fata secunda
Se destinat nobis p[ro]spice via.

Hoc ego mihi patris longe semper ab ovis
Cantari querulus paupiore modo.
Me mea paupertas nimis importuna moratur
Ne possim modulo liberiori fui.
,, Non bene vixque sunt temis fortuna Valerianum
,, Curvare cum Musis paupiore via
Sed hoc faciunt mores nunc tempis huius
Omnia in aduersum pessimus usus agit.
,, Illud erat quondam tempus cum docta placuerat
Doctrinata cum sanctis ingenij bonis
,, Aures sed nunc sunt mortalis tempa rebus
Gloria nunc solum divitiaeque placent
,, Querite & primum nunc diues quod sit honestus
Si sint divitiae, fama benigna viget.
Sepe mea Musae discedas, impresa, dixi,
Nullus amor est studijs, non honor ullus adest.
,, Amplius hei numeri carmen lantans ab arte
Dives ubique viget, pauper ubique iacet.
Illa tamen est tibi dum servire porata e.
In solitos numeros carmina mea trahit.
Quare ego non alijs mitto mea scripta legenda
Quoniam tu, quem tanta labore carvere sis.
Non ea tu trades alijs nisi per loca quae
Artibus & studijs fida favere sis.

Non etenim rapio factos effingere tandem

Conducis tuo pio quod vagi turbas soleat.

Si tibi non possint tantum mea scripta probari,
Et ubi si placant sic placuisse sat est.

Quicquid enim possum meis postbare lumenis,

Quicquid & in literis i' mi sorte datum,

Hoc tu (confiteor) debent singula soli,

(Si modo man' tibi sum dissimilans ego)

Tu primus teneros formasti moribus annos
Artibus ornasti dogmatibusq' pios.

Te dux Reges idem collas confundimus olim
Huius militiae te dux tela gera.

Ner satis hor fuerat mi' quin mil' tale merenti
Non ero pector sed pr' iuste forces.

Ner pieuit parvum ifara genitrix sequuta
O pietas, propriejs suis timuisse bonis.

Pro quibus officijs, ut m' digna refere
Postrem, sit m' non memor eius ero.

Interea quoniam per regis obierit in orbis,
Et preceps i' patris paup' obereo locis.

Hoc mea sustipio absentis carmina, q' sint
Imperi & studij pignora recta mei.

Tuq' tum propeis oro curare Rudolphum,
In te mi' solo & pesq' salutq' sita est.

Ballingeri be.
mfiria.

D^opater, o patria dona & laus magna mea,
Prezito sic studijs resq^f fauera mea.
Sic tibi sit^t mater felix, sit p^ras p^r omnia,
Helveticis inter gloria prima meus.
Sicq^f dñs noster sic laus & gloria gentis,
Crescent ornament sic tibi rura mei.

Liberi Bal, Sic puer Heinrichus p^rios adolefcat in annos
tingeri. Sicq^f patris similis parvus Rodolphe p^ror.
Christophorus tuus apprⁱij sic nominis heros
Per terras Christi m^r verbag^f sacra ferat.
Ioannes etiam, quem nondum vidimus ipsi,
Sic patris restat gla magna sui.
Sic felix semper opio tibi filia vinat,
Filia, q^m matris nomina grata gerit.
Margareta mi generis sic gla restat
Atq^e Elizabetha tibi lausq^f deuosa sit.
Doris first generis sic ornamenta tuoz
Inq^f bona rusea vota pentis eam.

Libertas Tigurina à Ponti:
fice & Galloz rege vindicta
Huldrichus Quinquis.

Quam legis à capta tibi Quinquis Virgine venit
 Vix bene Germana scripta Latina manu.
 Fortis at videt multis audacter esse,
 Et manus sexu pertus habet meo.
 Sed me, ne miserem, patior quos agra dolores
 Oblitam sexus atq; pudoris agunt.
 Nec poterit nobis, ut spes, turpe videri,
 Si queram vindicta phrenata lata meis.
 Si tamen ignoras q; sim, mox proprie pauris
 D deris & mi gloria prima soli.

Me germit BRVNVS quondam cum sumeret armis
 Pro pria & laribus fortia tela manu
 Et mihi mater erat Tigurina gloria gentis
 Pisticis, & est nobis nomen Eleutheria.
 Me moriens genitor misera cum mea relictam
 Insercat heredem nominis esse sui.
 Sed quoniam primis nondum tunc firmis sub annis
 Non poteram molis pondere ferre datu,
 Astutissim mea fraude aspergim parcerent,
 Turba, q; titulos nobilitatis habent,

Rod. Brun primus
Tigurinorum consul
libertatis oppressor
Vindex & pater

111510

Ner gentrix posset tantas compescere vires,
Credita sum validis virgo temella viris.
Qui mi tutores fuerant, q parta parentis
Stemata probanti sustinuerat manus.
Et foelix poteram multis velut ante videri,
Cum facie & amnis conspicienda forem.
Sepe parens dicit ^{iam erat} talamus intentato ingales,
Quin mi ~~de libato~~ filia gara dabis.
Ipse velut rimes roctus exosa viriles
Institui casta virginitate fui.
Atq qdem planuit casta hgr sententia matri,
Sed timet infidias quas videt usq*3* huic.
Matri ad fili. Sepino, est (dixit) mentis tibi casta voluntas,
am oratio. Vix tamen hor qd vis forma manere sinit.
Duba parente tuo poteris visca ista tueri:
Hei minima m^ura sunt p^uida fida tibi
Vix ego m^ura possum gelida lig ipsa sererta
Desiriam, optata leta quiete fui.
Quid force tua ³ perabis tibi mi florentib. amnis
Corpoce non tenero forma sermida viget!
Et lig tibi voluntas forma florente carcer
Est tibi dos ^{anidus} q vocat ampla proros
Consilij at quoniam minimum te reno tenarim
Posse me a reptis dicta mouere mea
Virgineos equidem mores castumq pudorem
Lando, sed haec tibi me consuliuisse simas.

- Hōstis adest duplex, opus est quem pellere tū hōs
 Si rupis eterna virginitate fui.
- Nomī feroces illos cernis ren fulmina feci,
 Ariste qui valido moenia mea petunt?
- Arma gerunt semper, Muortua plia semper
 Excent, si te vincere forte queant.
- Hic truci rapimt Pelago submergeret vitam,
 Et teneris annis mille pericula sumus.
- Non tamen hi fuerint tantum mea nata timendi
- Cum non insidias, plia apta parent.
- Sunt alij, mons, quos hi proinde repellas,
 Qui abis placidis rota venena tegunt.
- Purpurea r̄is plendens tegit hos aeneaque confans,
 Sanguine, ne misera, purpura tintat mitet.
- Filia thara fuge hos, capiat m̄ splendor inanimis
- Munera ne capiant filia thara fuge.
- ~~Har eternū penetrant corpus non perfice tota~~
- Non ti bella mouent eternū, sed munera plena
 Curgite deponent, summa pirla tibi.
- Ferrua non mittunt, mittunt argentea tela.
 Aurea tela volant, filia ifara fuge.
- ~~Har eternū penetrant corpus non perfice totum~~
- Omnia, rede mili, tela rumenta rumenta.
- Hic fugare labor fuerit, si viceris illos,
 Oria, via fricem prosperitasq; manent.

Hōstes libertatis ligand.

Nor tibi miranti fallacia gaudia mundi
Deuimat mentem gloria vano tuam.
" Omnia precent releri labentia rasa
" Omnia sub tenebris roca ruina trahit.
" Me videbas fueram quondam q̄ pulchra puerula
" Nunq̄ sum canenti sensu puerula romana.
" Tu quoq̄ q̄ tenera nunc gestis numeris vultus
" Hec metues et percuties pallida fastidiosa vultus
Si cupias igit̄ bene vivere virginis annos,
Virgines impuras corpore pelle manus.

Non studeras et huius mirari gaudia mundi,
Nor per huc constans ludicra vano trahant.
" Absit molitios, prouid hinc damnoſa voluptas
" Absit delitioſa infidioſa fuis.
" Neus saltax soleris lenibus saltare rheoſis,
" Nor posito dementi imigilare mero.
Sed corpus etudioris pulchris duroq̄ labore,
Tu bene confimes viribus vafa tuis.
Hoc si scenario constans, si iufsa rapessas,
Hoc mea sit votio aura seronga tuis.
Sin nimis, hanc dubium tunc hic sonatus iranis
Subrext infundam, & domna pudenda fecit.
Calia, sic memini (tristis nam multa recordor)
Vatidico mater dixerat ore milii.
Noverat, haec etenim melius me fata futura,

Quoq; modo fuerat q;pp; rauenda dies.
 Et superos testor longo me tempore matris
 Permansisse via, quam mihi docta dedit.
 Sedula nam studium pecoris tractare solebam
 Panper & in patrijs docta manere locis.
 Non serum lugus adant, non purpura fulgens
 Et non Eoo gemma petita mari.

Atq; avem fugiens multis ego & ultra videbar
 (Hei mi quod sapient tam male facta fui)
 Nobilitate graves multo fastig; timentes
 Externos vixi virgo perosa viros.

Me iuueno multi petierunt foedare leiti,
 Insidias multi clam posuere mihi.

Artibus immixtis nostrum petiere pudorem
 Viribus & armis, arte, labore, dolo.

Ipsa velut rerum fugitor quae montibus ultig
 Persequitur velox ore patente canis
 Effugio processus foelix quosq; in magistris
 Tradiderat me perstare amante solo.

Artibus hi patrijs informant virginis annos
 Et didici linguis extera doba loqui

Quo magis instituerunt illi magis ipsa placebam
 (Hei mi q;pp; multum me placuisse moret?)
 Insidias etenim quae nosq; dieq;
 Agit viris multis verita virgo petor.

Veterum Helvetiorum
mores & studia.

Helvetiorum libertas;
tis propria.

An vienm fuerat si quis me fallere posset.

Simplitas poterat quilibet arte rapiri.

Ipsa tamen ritor, plus quamq; virgo resisto.

Auxilium mater consiliumq; dabant.

Quod postea didicit q; me fera turba petebat,
Insidias matris compescere mea

Quae dum sola sua perquisit comoda gestis
Insidis linguis facta rapina fuit.

Pictis expulsa Cirromorta dolis pria depellito insens
initium rata; Pro meritis magnis pma iniqua ferens.
mitatis.

Ehenq; hunc vidi sensimq; dolores

Dum terras alias illa fugata petit

Ah quoties velui matris comes esse repulsa

Ah quoties cupi morte percire mala

Nunquam & multis conferto corpore maius
Pettite infelix, digna quiete fui.

Quamq; pater moriens his commendauerat una
Proh farimus, scui sedibus ejiciunt.

Hec ergo cum vidi & pes non fuit illa relata,

Ante oculos pulsus & stabat imago mili,

Hostes Helv. Hosti vbi conspicimur accredit multus ubiq;
tiae libertatis. Hostis, & infesta cocepit arena manu.

Leopoldus. Quid tibi Leopoldum, Carolum Comitemq; minarem

Carolus

Comes Regen. Qui nomen castro pluvia iuncta dedit

Spurgen. Albertumq; graman fortius meliore parente

In patris soror armis reuenta tubit
Casusq; manus referam, quas fops retridi,
Atq; alios quos m^m longa referre mora^q.
His tamen m^mito non vng^s robe resi,
Nimere me saud non valuerat manus.
Quamq; dñi rigidi manifesta in bella riebant,
Inire to semp per toto salua steti.
Ast ubi nequiss^g prouant armisq; dolisq;
Comidit & proprijs turbia prophana malis,
Inuenient artes olim quas ifara monebat
Mater, & infans aurea tela parant.
Et primum in preces m^m argentea tela
Mistunt, & turbant Marte rictante vircos.
Argento vixi ti grecos m^m vendiq; torquent
Qui mi cu genitor fio & instar erant.
Viribus hi fructis & raso robe languent
Non huius rura mei, nec mo rura sui.
Hoc ubi videbant, mox vendiq; tela volabant
Aurea, quis prie concidit emi deus.
Ipsa etiam (fato) n^m dñm talia miror
Huius m^mbi, non solito fulgore nota fui.
Et modo mirabam q; me timuisse dicerat
Excepit m^m tela refanda sim
Ar velut in omni serpentem & tulta sonetum
Qui mi p^m meritis nigra venena daret.

6

Albertus Austriae,
Rodolphi filius.

Momera Helue,
tia p^m his.

Dumq[ue] mihi fidos omnes male suspiror esse,
Quos puto tutores impinguere mihi.
Forsitan hor poterit (fator) mea culpa videri,
Sed perij virgo simplicitate mea.
Pulsa etenim genitrix mea post funera portus
Non erat auxilium consiliumne mihi
Resistabant soli queis me commiserat illa
Qui dum sunt vestiti, vestita quoq[ue] ipsa fui.
Si tamen hostiles queris regnoscere vires
~~Audacesq[ue] graves~~ ~~prout~~ meditariq[ue] sint maxima r[ati]o
Ali facerant idem de queis me sedulae
Premonuit misericordia domini pia iusta daret.
Non etenim fecero tereti sed diniti fastu
Vestitum celebrem purpurea sola daret.
Pontifex.
Primus inter adest fulgenti clavus amissus
Cui ~~rapax~~ exoriat turpe corona ~~triplex~~
Quem mihi si licet, si Nobis copia deo
Ansonia pestem inve vocare quam.
Qui veluti vulpes gravis me fraude dolos
Invisit rapidos primus in arena lupos.
Maltagg sen blanda simulata mente tenet
Opposit duro candida colla ingo.
Nempe Lycaonis dum vastat guttura mortua
Innumerat fraudes innemit atq[ue] dolor
Quoq[ue] venire graves illi sua fulmina mittit.

Militem & infirmum torturare meo durem
Est genus huic homini quo non mons regis rotulum
Nor patulum celum, terra ne agnos sit.

Monachii.

Namque mortali venient mortifima turba

Atque am falsa religione tegunt

Et quorum dedit fauces religare votares

{ rotulum & tringit spuma rotunda latus

Franciscani.

Qui simulare quoniam quoniam sit ergo & alia

Tellus, & pieti regia pulchra roeli.

Nor sibi sunt similes morti, variisq; coloribus

Vestis habet, quisquis opia signa gerit.

Hinc color oblectat patens, hic raudita gestat

Hic habitum qualcum garrula pira gerit

Hoc milii Romanis feleratus misit ab oris

Dominica.

Qui milii deropte dura pira darent.

Quos ego cum vidi denota mente feronta

Simplex aethereas arbitror esse Deos.

Distribui h[ab]i captam (q[uod] illis copia) nobis

Pelle tam in fraudes in lagosq; trahunt.

Nor prius miseriam vidi sub vinnula dextra

Quam possit granilem dura catena manu

Quae pos tunc vidi rupiens ob sistere reptis

Non satie hei miseriam, nec tunc ranta fui.

Mors etenim occurrit turba hac scelerior omni

Purpurea quae totos sanguine rubra tegit.

Cord. Sedu-
men.

Quos ego dum minor, noua dum spartacula aeno
In modo sub laqueos quos posuere mihi
Atq[ue] tri, de misera, iam annis mea vincula genetem
numeris poenis carceribusq[ue] primis
Hoc mihi Pontificis rabies mala fata paravit
Cui minimum credens pondus tanta feso.
Si ille fuit celebris sanc*tus* busq[ue] sacerdos,
Qui debens miseras pessere q[ui]dit oves.
Senorum seruus quamvis h[ab]it omnia gubernat,
Atq[ue] pater sanc*tus* bus, non sarcia nulla solat.
Hunc ne sui curam Christus comisit ouilio.
Hunc sua non moriens areaq[ue] dedit.
Ille idem Petrus di*s*p*o*cos redidit agnos
Aei sed non tales Petrus h[ab]itus erat.

Petri & Pon. Hunc etenim (vitam sparta vel deniq[ue] mores)
tifinis rom: paratio. Cum Petri vita mil simile esse vides
Panger erat Petrus rege illa potestior omni,
Illi domat reges, subiicit ille duces.
Potestius prius Petrus sarcia xoba solebat,
Atq[ue] omnibus rapidis probula grata dabant,
Fellit ones campis Romane infamia gentis
Et monstrosos ferrea invenia duces
Et in dura Italia Gallorum pellere regem
Nititur indigna pparat arte dolor

Francke dolisq[ue]

Fraude dolisq; suis tantum male p^{ro}fidus egit.

Ut misera i^mmisericordia, hei mihi, flenda foream.

Ille meos iumentos horrenda in plia duxit.

Absolutus, & fecit morte perire mala.

Hinc quod me miseriam multam mea iura ^{restare}

Traxit disproprio in sua vincla commis.

Quis ego detentus & lugens in carcere trahi.

Ingenio, quodq; libertas mea fata fles.

Nomina madent lafronis tristis quas lumen stillant.

Dum video in casta vincla p^{ro}bana manu.

Quis ego non votis mori, q^{uo}d frangere nodos

Hoc possem & tristis vixius abiisse loco?

Quis ego non prib. tentari frangere vires

Ut ferrent sorios ad mea vincla manus?

Interea alter adest minimus qui s^tulta vocabat,

Qui pestem nobis extinximus dedit.

P^{ro}fidus hic raptam me q^{uo}d hostile timenter

Obruit, & strigil corpus interne meum.

Quodq; lupus & tabularis soleret esse & fungib. imber,

Hoc mihi ploranti p^{ro}fidus ille fuit.

Si tamen illius, Quingali, quodq; n^{on} quisca

Hic est qui clipeo lilia flama gerit.

Hei mihi quod minimum nobis Vicina superis

Gallia, dinitijs insidiosa tuis.

Pontifex libertatis
oppressor.

Rex Galloq; frag
libertatis oppres
tor.

Hei mihi quod s' fulta tanita e' dementia plenis

Non vitare volens quod tulit ante dolos.

Helvetiorum Huius etiam metu ne quis mea scripta venales

^{a Galloq. m.} Norma propria tantum e' improba pestis amans
mea roentas. Cogitat et nimis pestem rafusq; futuros,

Dum nimis hei lugen perdit illa suo.

Et dum nimis genio, astes, resplendet & auro

Non vores meas aure patente caput.

Tendenterq; manus & opem me iuxta vorante

In felice & fuit pede sequuta grana.

Nec mi nimis tutum Gallorum corpore regem

Cum quam gentio gmoda sola mea

Hic p' est illis, hic est his omnia solus

Tutor, patronus, rucus & arena, deus.

Niribus & nimium temerarios ipse subbit

Dum & tenuit hei patrici nimula dura mea.

Dumq; videt captas illoque nimere mentes

Exultat, tanito videt & ille sum.

Et mihi ne possim miseris meliora docere,

Aut hos fernandi nimis reperire vino,

Deprimunt imposito luctantia pondere colla

Captivam contra fasq; pinnq; tenet

Atq; manus meas quas & trinxeras impulsa alii

Durit hei nimis Gallia catena penit.

Interea ille ferox crudelias plia miserat,

At nostri subemunt summa pectora viri.

Nam noctuti lanius perudes mercatus & agnos
Sic agit in mortem p[ro]fidae ille meos.

Et quibus peccant multi, tamen usq[ue] reveruntur
In mortem miseram p[ro]stitutus sui.

Quo ruitis miseri? quis vos fecit irritatos?

In gladiis, hastis curritis usq[ue] necem.

Dicitur nam dotti sapient[er] q[uod] ranta leoni
Aegroto vulpes callida xeba dedit

Vulpes
Aegrota.

Non ergo te viso ga me vestigia terrent,

Omnia na te ademunt, exit at inde nihil.

Forsitan haec duci sic est sententia fati,
Ut peccatum infelix p[ro]dita fronde, dolio.

Nam neq[ue] post factum sapient[er] & multisimos turbas
In pestem certam, tela facesq[ue] ruunt.

Nec remunt manus que gestabant vincta captis,
Sponte sua laqueos scutinimq[ue] petunt.

Hoc ergo dum video placidi nec numeris somni,

Nec dapibus positis virtute dolore fecerit.

Septima lux agite totidemq[ue] ex ordine noctes,

Nescio quid magnum percora mea timent.

Hic ergo si sensibili suparent lumina somni

Ore din manant vincula ephana mihi.

Nunc eternim didiri vixis nona facta impi,
Fæderas, quæ nobis clamma pudenda dabunt.
Dum tamen her meditor pauidas premit ad ambo
Spes nona quam de ^{te} primis extulere miti.
Nam te fles ferunt prius her intonada mea
Et nunc sollicita pharmaca stercus marmi
Quin referunt quam tu precanti portore omittas
Oppugnes patris qui mala tanta ferunt.
Divinam veram sicut her mihi voce relata
Nec sunt erores quos vaga fama parit
Quod tri her cedam de te, sapientia rerum
Causa et, quam referunt corde sedere tuo.
Quis ^{et} sapientis her sicut lumine certat—
Quae patris misera fata dolenda ferunt?
Quare ergo te regito per gentis comedam nocte,
O vir qui aethereo munere missus ades,
Fortiter insistas reptis, nec per toto coem
Viribus omnibus dum tibi tela parant.
Hiluetij intra. Est genus (ah fateor) dux intratibile gentis
Fabiles. forsitan at ^{et} nuncere & illa potest.
Non mouant gladij, non tela faresque minass.
Ne dubites ademint munera diua tibi.
Forsitan immixti radem quod scimma tangunt,
Qui tibi nunc vires constitunque dabunt.
Non terrere nimis prius fortissime miles,
Redde mihi qua in doma salutis habeo.

Quod timeas non est, aucto deus ipse faciebat,
Et dabit et hercias in pia vota manu.

Nulta quidem fortis vident tibi corde ferenda,
,, Omnia sed constante vincere rura vales.
,, Virtus & studio tyrides vestigia domando,
,, Vesta ferox tandem vincula tecum subit.

Nec moueant tam gladij poenaeq; minaeq;
Quam pia infelix pondere pssa grani.

Splendida summeant veterum ti fata virorum,
Quicis similis studio tua porta viget.

Quid tibi cum memorem doctos qui iunxit Athamas
Laudibus hic datus perpetuq; manet.

Et Brutus sapiens fista sub imagine stulti
Dum populis reges nostra cara tulit.

Adde peregrinis quo fata domestica temis,
E patria nostra quo mouearis habes.

Aspice monticolae splendentia fortis Vilhelmi

J. Brutus.

Qui virtus animi nostra pulsa dedit.

Vilhelms
Coll.

Quoniam minimum scui repulerunt iussa Tyranni
(Iussa reperiiori onus moritura suo)

Pellecerat positum malum de Natura nati
(O salutis), à patria missa sagitta manu.

Qui sorris audax adiutus forte duobus
Expulit infames fortis ille virorū.

Lignifico vel te moueat qui monte reversus
Immitis dno balnea facta domi

Ner mora conubitus tentantem coniugis, ac
Inspia lignifica colla siccure fecit.

Vel mare si poterint forsan Tigrina mouere
Vobis hoc q̄ facias quodq; sequaris tū.

Rodolphus
Brun.
Huc imitanda videt mi pia facta parentis
Qui peccat dicos verbe clemente viros.
O quantos hic nos tulit hic quantosq; dolores
Hostes dum patria summa pista strumper.
Horret & hei nobis et nunc frigore pertus,
Cum memori cura q̄ tulit ille solo.

Mordnaff. Cum recolo nostrem qua nunc hostilia tela
Hei male sub nostra delitare domo
Cum nunc hostilis erueret p̄ compita noctis,
Prodita iamq; dolis verbisq; patetq; forst.
Hostibus atq; animis fuerat nō prece factus
Qui te tuus exaudiens sub genere late.

Pamphilus f.
des. Cumq; patris famulus patria gratus amore,
Pro patre, pro p̄ia fortid occubuit.
Pamela tunc fueram nec nunc h̄i omnia recordar
Sepius at m̄ dixerat illa m̄hi.
Nam pater ut sensit plurima testa teneri,
Inq; verbis misera tela latere sīm,
Proutus exirent qua celsum rucia pontem
Prospicit, & cives fortia in arna dorat.
Fortid est illi celsa inter moenia pugnant
Pro patria, ~~litteris~~, coniugibusq; suis.

Et Deus hunc iunxit conatum nomine sancto,

Hosiles misere nam perire nams.

Quisq; prius venerant terti^m fraude doloq;

Mocria per lagū cum graniorē cadunt.

Composito tanto bello, meq; intonat alio,

Tartaride surgount plia Pontificis.

Deuonet hic patriciam suam nū tale merentem

Quod patria afflīte grandis domna tristis

Tunc cum de patria bis pulsā monastica turba,

(Salua forem si non illa reuersa foret)

Succubere tormen non vng^t pectora eoz,

Quisq; cordi patricie fama salusq; fuit.

Quid tibi Schuenderos refra vel nobile quoq;

Addita cum pug^t nomen arcundo vigeat

Heroesq; feros memorēm quisq; fortib; olim

Vic morsu occisus nomina ^{stria} deo dedit

Sylvanningq; vicimus non tali furee digni

Sed tñ morte bona & splendidus ille caret.

Non tñ Herorum mox stimata dura,

Quoq; illi interiunt scribere mortis quoq;.

Auxilijs quoq; constans res pub. mansit,

Atq; humeris quoq; fulsa ruina mea e.

His recte nūq; nisi tanta pista fuissent,

Tam claram patulo nomen in orbē foret.

Caciquinus Roma si nūq; scepter tulisset,

Vnde tñ & plaudens gloria Brute foret?

Ligurim bis à
Pont. exomni-
mirati:

Monatri bis à
Liguro pulsi:

Schwend.
Rudorff.

Maneß
Vualdman.

„ Sic tibi nunc patria pondus durius labores
„ Principium laudis materiamq; dabit.
Tu modo fas forti non redas postore inquis,
Non gladio, telo, nec mouere manu.
„ Nam Deus omnipotens iustos non deficit vng^q
Non dubita, nec te deficeret ille Deus.
Sit tibi cura mei, mea muta te nimula tangat
frigida virginia q; terro ipsa manu.
Te moueat p^{ri}a tam dira gemitio imago,
Te lachrymae mouent insidiosi rauos.
Te mouent immenos nostri qui in flore iumenta
Derepti ferunt frandibus d^{at}q; dabo ante diem.
Te mouent f^{aci}i multibz gemitus misericordia puerula
Ne sint exterritis p^{ra}da carentia viris.
Te l^{acrym}as mouent teneri q; brachia tendunt
Iam sua, quo miseros exquise velis.
Te mouent misericordia lachrymae, tristisq; ferentia,
Ne Iusus fiat hostib. illa suis.
Omnia te mouent q; rapta semus in rebus
Ab his agit, cum cum iuxta sub eis iacent.
In sensu domus mouent & moenia frusta
Quaeq; solent raptas redire nimula meamus
Abreptisq; sua mouent de matre tenelli
Infantes hosti frusta rapina sru.
Te mouent domini constant & sumpta voluntas,
Cuius sub pedibus perfida turba iacet.
Te mouent p^{ri}a iam iam gemitio in cordis
Clamor, & optatam porrige q;so manu.

Publica sign parum, moineam te propria dama,
 Omnia si faciat q̄ t̄ fuisse exiit.
 Certe et sua tu pugna traheris ab hoste
 Insolitas leges semitumq; feres.
 Te uenimus moueat patria florentis imago,
 Et que pax florens timida ferre solet.
 Pace bona campi florent, cum frugib; arum
 Inuictus, leta mente colamus arat.
 Pace boni florent dū instagi colump; honore,
 Et sua pro meritis p̄nia insuebit.
 Exultant celebros & florent legibus uobis,
 Oria seruus iam sua quisq; sit.
 Adde quod incepit purp̄etū desistere honestis.
 Non nisi Victori pulsa corona dato.
 Singula si tu nunc studiosa mente revoluq;
 Non dubito pribus ipse mouere meis
 Quicq; in humanis superest confidimus in te,
 Tu nobis tandem portus & aura ueni.
 Plura quidem vellem prohibet sed scribere tempus.
 Jamq; gressu mām gracie dura catena gravat.
 Sed nimis h̄c poterunt forsan t̄ multa videci
 Me tu cognoscas vincta dolorq; mens.
 Amipias animo facili, dum plegio ista
 In doloris laetomas finge subesse meas.
 Restat ut assueto claudate esti fine
 Quod t̄, q̄ mittit, non habet ipsa, VALE.